

ἄματι συνδ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Χίος (Καρδάμ.) ἀμάτι Χίος (Καρδάμ. κ. ἄ.) ἄματις Χίος — Λεξ. Λάουνδ. Λεγρ. ἀμάτις Χίος ἄματες Ἴων. (Κάτω Παναγ.) ἄμαντι Χίος ἀμάντι Χίος ἄμαντις Χίος ἄμαντος Χίος (Δαφν. κ. ἄ.) ἄμοντι Χίος (Πυργ.) ἄμοντις Χίος (Νένητ.) ἄματι Χίος (Καρδάμ.) ἄμαντι Χίος (Βίκ.) ἄμόντι Χίος ἄμόντις Χίος ἄμότι Ἡπ. Μακεδ. (Γκριντ.) Μέγαρ. ἄμότ-τι Ἀπουλ. (Καλημ. Μαρτ.) ἄμόττιν Ἀπουλ. (Καλημ.) ἄμότ-τε Ἀπουλ. ἄμότ-τα Ἀπουλ. (Καλημ.) ἄμότ-ταν Ἀπουλ. ἄμότοι Λέσβ. ἄμότ Ἡπ. Καππ. (Φλογ.) ἄμότου Κάρπ. ἄτόμον Εὐβ. (Κύμ.) Ζάκ. Ἡπ. (Ἀρτ. Δρόβιαν. κ. ἄ.) Ἰθάκ. Ἴων. (Σμύρν.) Κάλυμν. Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ.) Κεφαλλ. Κίμωλ. Κρήτ. Κύπρ. Λευκ. Μέγαρ. Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. κ. ἄ.) Πελοπν. (Αἶγ. Βούρβουρ. Γορτυν. Καλάβρυτ. Καλάμ. Λάστ. Μάν. Μεγαλόπ. κ. ἄ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Οἶν. Χαλδ. κ. ἄ.) Σέρφ. Σίφν. Σύμ. Τῆλ. Τῆν. κ. ἄ. — Λεξ. Λάουνδ. ἄτόμους Λυκ. (Λιβύσσ.) Πελοπν. Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἄτόμον Πελοπν. (Ἀργ. Βούρβουρ.) ἄτόμο Κύθν. ἄτόμος Ἡπ. Θήρ. Λευκ. Μακεδ. Πελοπν. (Αἶγ. Καλάβρυτ. Λακων. Μάν.) Στερελλ. (Ἀρτοτ.) ἄτόμον Κρήτ. ἄτόμ Ἄνδρ. (Κόρθ.) Δαρδαν. Θράκ. (Αἶν. Ἐπιβάτ. Μάδυτ. Σαρεκκλ. Σηλυβρ.) Καππ. (Ἀξ. Ἀραβάν. Μισθ. Σίλατ. Φλογ.) Λέσβ. (Ἀγία Παρασκ.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Καταφύγ. Μελέν.) Μῆλ. Μύκ. Πελοπν. (Οἶν.) Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) Σάμ. Στερελλ. (Ἀρτοτ. Αἰτωλ.) Σύμ. Τῆν. κ. ἄ. ἄτόμι Ἡπ. Σῦρ. ἄτόμι Θράκ. (Σαρεκκλ. κ. ἄ.) ἄτόν Καππ. (Ἀξ. Ἀραβάν. Μισθ. Σίλατ. Φλογ.) ἄτόν Καππ. (Ἀξ. Ἀραβάν. Μισθ. Σίλατ. Σινασσ. Φλογ. κ. ἄ.)

Ἐκ τῶν συνδ. ἄμα καὶ ὅτι κατὰ τὸν Comparetti Saggi dialett. grec. Ital. merid. 99 καὶ ΣΨάλτην ἐν Ἀθηνᾶ 28 (1916) Λεξικογρ. Ἀρχ. 49. Ὁ καταβιβασμὸς τοῦ τόνου εἰς τὸ ἀμάτι ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ συνων. ὅτι. Τὸ ἄματις προσέλαβε τὸ σ κατὰ τὸ ὄντας. Πβ. καὶ τίποτε-τίποτις κττ. Ὁ τύπ. ἄματις κατὰ τὸ ὄντας. Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐρρίνου ἐν τῷ ἄμαντι-ἄμάντι πβ. ὅτε-ὄντες κττ. Περὶ τοῦ τύπ. ἄμοντι πβ. H Pernot ἐν Λαογρ. 7 (1923) 294. Ὁ τύπ. ἄμότι προήλθεν ἀπὸ τοῦ τύπ. ἄμότι. Τὸ ἄμότ-τα, δι' ὃ πβ. τὸ παρὰ Γερμ. ἄματα, ἴσως κατὰ τὸ ὄντα (ιδ. ὅταν). Τὸ ἄμότι προήλθεν ἀπὸ τοῦ ἄμότι. Τὸ ἄμότου ἀπὸ τοῦ ἄμότι κατὰ τὸ ἀφότου. Τὸ ἄτόμον διὰ μετάθ. γραμμάτων ἀπὸ τοῦ ἄμότου κατὰ ΣΨάλτην ἐνθ' ἄν. 51, κατὰ δὲ ΣΞανθοῦδ. ἐν Ἀθηνᾶ 26 (1914) Λεξικογρ. Ἀρχ. 185 ἐκ τοῦ συνδ. τὸ (ὅτε) καὶ τῆς ἄντων. μου. Τὸ ἄτόμο παρὰ τὸ ἄτόμον κατὰ τὸ μόνον (μόλις). Τὸ ἄτόμι ἐκ τοῦ ἄτόμ' κατὰ τὸ ἄματι ἢ διὰ μετάθ. γραμμάτων ἀπὸ τοῦ ἄμότι. Τὸ ἄτόμι ὀφείλεται πιθανῶς εἰς σύμφυρ. τῶν ἄτόμ' καὶ ἄμότι, κατὰ δὲ τὸν ΣΨάλτην ἐνθ' ἄν. 50 προήλθεν ἐκ τοῦ ἄτόμου καὶ ὅτι. Τὸ ἄτόν' ἀπὸ τοῦ ἄτόμ', τὸ δὲ ἄτόν' ἀπὸ τοῦ ἄτόν' δι' ἀποσιώπησιν τοῦ ν. Ὁ τύπ. ἄματις καὶ παρὰ Σομ., ὃ δὲ ἄτόμον καὶ μεσν.

1) Εὐθύς ὥς, μόλις σύνθηθ. καὶ Καππ. (Σίλ.) Πόντ. (Οἶν. Χαλδ. κ. ἄ.): Ἀματι-ν-ἔρτ' ὁ πατέρας, θὰ φάμε Σαρεκκλ. ἄτόμους σ' ἄκουσα, ἐσηκώθηκα Πελοπν. ἄτόμον ἤρτες, ἔφυνεν ἐκεῖνος Σύμ. ἄτόμον κ' εἶδα ἄτον, εἶπα πῶς ἀβοῦτος θ' ἀποθάν' (ἀβοῦτος = οὗτος) Χαλδ. ἄτόμον ἤρτεν, ἔφυνεν κι ὅλα Οἶν. ἄτόμον ἤρτα, πῆα Τῆλ. ἄτόμον κοπιᾶση ὁ χειμῶνας, θὰ μὲ χάσετε (κοπιᾶση = ἔλθη) Ἀπύρανθ. ἄτόμ' τοῦ πῆς, θὰ γίῃ Τῆν. Συνών. ἄμα Β 1, μόλις.

2) Πρὸ ὀλίγου Ἡπ. Μῆλ. Σίφν. Στερελλ. (Αἰτωλ.): ἄτόμ' ἤρθα Μῆλ. ἄτόμι ἔφυνε Ἡπ. 3) Ὅταν Ἄνδρ. (Κόρθ.) Ἀπουλ. (Καλημ. κ. ἄ.) Δαρδαν. Ἰθάκ. Καππ. Κέρκ.

Μέγαρ. Πελοπν. (Ἀργ. Καλάβρυτ. Μάν. Μεγαλόπ. κ. ἄ.): ἄτόμ' περάσαν σαράντα μέρες, ἀρχίν' σε τὸ κορίτ' καὶ πῆγαινε πάλι 'ς τὸ σχολεῖο (ἐκ παραμυθ.) Δαρδαν. ἄτόμον ἤρθε ὁ βασιλγᾶς, ἐτραντάχτηκε ὁ Μορζᾶς Ἀργ. 4) Ὅποταν, ὁσάκις Κίμωλ.: ἄτόμον νὰ ῥχουνε ὁδῶ, ἤθε νὰ πηαίνωμε ἐκεῖ (ὁσάκις ἤρχοντο ἐνταῦθα, μετεβαίνομεν ἐκεῖ). 5) Ἐπειδὴ καί, ἀφοῦ λοιπὸν Ζάκ. Καππ. (Σινασσ. κ. ἄ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Χίος: ἄτόμον εἶν' εἶσι Κεφαλλ. ἄτόν' δὲν ξεύρεις τὸ πρᾶμα, τί τὸ λές; Σινασσ. || Ἀσμ.

Ἀματις σ' ὄρκον μὲ βάνεις, νὰ σοῦ τὸ μολογήσω, τῆς Μαρουδιᾶς εἶν' τὸ μνημεῖο, ὅπου καλὰ σ' ἠγάπα Χίος

Ἀφ' τῇ ψυχῇ σου 'ς τὸν Θεὸν νὰ μοῦ τὸ μολογήσης.

— Ἀμαντις 'ς ὄρκον μ' ἔβανες, νὰ σοῦ το μολογήσω

αὐτόθ. β) Λοιπὸν, ἐπομένως Χίος (Δαφν. κ. ἄ.): Δέ μου κάνεις ὅτι σοῦ λέγω; Ἀμάτι κ' ἐγὼ δὲ σ' ἀγαπῶ Χίος Δέ μου δίνεις τόσα; Ἀμάτι δὲ σου κάμνω κ' ἐγὼ τῇ δουλειᾷ αὐτόθ. Συνών. ἀφοῦ. 6) Ἐναντιωματικῶς, ἐνθ' ἄν καὶ Στερελλ. (Ἀρτοτ.): ἄτόμ' τὸν ἡῦρα, δὲν ἔκανα τίποτα.

ἀμάτσιαστος ἐπίθ. ἀνομμάτσιαστος Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἀμάτσιαστος σύνθηθ. ἀμάτσιαστος Πόντ. (Τραπ.) ἀμάτσιαστος Κρήτ. ἀμάτσιαστος πολλαχ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπίθ. *ματσιαστός < ματίζω.

Ἐκεῖνος ὅστις δὲν ἔχει ἐπηρεασθῇ ἀπὸ βάσκανον ὀφθαλμόν, δὲν ἔχει προσβληθῇ ὑπὸ βασκανίας, ἀβάσκαντος ἐνθ' ἄν.: Ἀμάτσιαστο νὰ 'ναι τὸ παιδί, Θεέ μου! πολλαχ. Τὸ παιδί, δόξα σοι ὁ Θεός, γοῦς ἀτώρα ἀνομμάτσιαστον ἐν' (γοῦς ἀτώρα = ἔως τῶρα) Πόντ. Συνών. ἀβάσκαντος, ἀντίθ. ματσιασμένος (ιδ. ματίζω).

ἀμάτιστος ἐπίθ. Ἄνδρ. Κεφαλλ. Κρήτ. κ. ἄ. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπίθ. *ματιστός < ματίζω.

Ὁ μὴ συγκεκολλημένος, ἐπὶ μεταλλίνων ἀγγείων καὶ ξυλίνων ἐργαλείων κττ. ἐνθ' ἄν.: Ὁ μάστορας ἄφησε ἀμάτιστο τὸ ξύλο-τὸ τραπέζι Κεφαλλ. Ἐχω ἀμάτιστο τὸ ἀλέτρι αὐτόθ.

ἄματος ἐπίθ. Θράκ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὖς. μάτι.

Ὁ ἐστερημένος ὀφθαλμῶν, τυφλός. Συνών. ἀόματος.

ἀμάτος ὁ, Θράκ. (Στέρν.) ἄματος Μεγίστ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Ἀλοιφὴ παρασκευαζομένη ἐξ ἀσβέστου, ψῶν, ἐλαίου καὶ βάμβακος, διὰ τῆς ὁποίας χρίονται τὰ ρήγματα τῶν πηλίνων ἀγγείων Μεγίστ. 2) Μείγμα παρασκευαζόμενον δι' ἀσβέστου καὶ τριμμάτων κεράμων Θράκ. (Στέρν.) Συνών. κορασάνι.

ἀματσάριστος ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπίθ. *ματσαριστός < ματσαρίζω.

Ὁ μὴ ὑποστὰς τραύματα, ἀμωλώπιστος.

ἀματσόλιστα ἐπίρρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀματσόλιστος.

*Ανευ συμπίεσεως τοῦ χύματος τῆς στέγης διὰ βαρέος ξυλίνου ὀργάνου καλουμένου *ματσοόλα* (ἡ συμπίεσις γίνεται διὰ τὴν μὴ διαρρέειν τὸ ὕδωρ τῆς βροχῆς): *Ἀκύνιστα* καὶ *ἀματσοόλιστά* ἔχω καὶ θὰ στάξῃ τὸ σπῖτι μας σὲ πρώτη βροχή. Πβ. *ἀκύνιστα*.

ἀματσοόλιστος ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **ματσοόλιστός* <*ματσοόλιζω*.

*Ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου τὸ χῶμα δὲν συνεπιέσθη ἰσχυρῶς διὰ *ματσοόλας*, ἥτοι βαρέος ξυλίνου ὀργάνου, ἐπὶ ὀριζοντίας στέγης κεκαλυμμένης διὰ χύματος, τὸ ὅποιον συμπίεζεται διὰ τὴν μὴ διαρρέειν τὸ ὕδωρ τῆς βροχῆς. Πβ. *ἀκύνιστρος*.

ἀματσούκωτος ἐπίθ. Ἰων. (Κάτω Παναγ.) *ἀματσούκωτους* Μακεδ. (Βογατσ.)

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **ματσούκωτός* <*ματσούκωνω*.

*Ὁ ἀνευ ράβδου ἔνθ' ἄν.: Αἰνιγμ. *Ἀματσούκωτη* τῇ βάνῳ καὶ *ματσούκωμένη* βγαίνει (ἡ κινάρα) Κάτω Παναγ.

ἀμάτωτος ἐπίθ. σύννηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) *ἀγομάτωτος* Πόντ. (Ὁφ.)

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **αμάτωτός* <*αμάτωνω*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Παθ. ὁ μὴ ρυπανθεὶς δι' αἵματος, ἀναίμακτος ἔνθ' ἄν.: *Μυτί ἀμάτωτη* σύννηθ. *Ἀγομάτωτα* εἶναι τὰ θέρᾶ μ' Ὁφ. *Ἀγομάτωτος* ἐξέβεν αὐτόθ. *Τὸ μυτί μ' ἀμάτωτον* ἔν' Τραπ. β) Ὁ ἀνευ αἵματος, ἀδύνατος σωματικῶς, ἰσχνός, καχεκτικός Πελοπν. (Λακων.) — Λεξ. Κομ. 2) Ἐνεργ. ὁ μὴ χύσας τὸ αἷμα τοῦ ἐχθροῦ Πελοπν. (Λακων.) Πβ. *ἀγδίκαιωτος*, *ἀδίκαιωτος*, *ἀσκότωτος*.

ἀμαύλι τό, Κύπρ.

Πιθανῶς ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. *δμαυλος* διὰ τοῦ μεταβατικῆς οὐς. **δμαύλιον*.

Τόπος ἢ κτῆμα, τοῦ ὁποίου ἡ χρῆσις εἶναι κοινή: *Ἐκαμες* τὰ σπιδκία μου *τῶν* ἀμπέλια μου *ἀμαύλιν* σου *νὰ* τδέλλεσαι μέσα! (τδέλλεσαι=κινῆσαι ἐλευθέρως).

ἀμαύριστος ἐπίθ. σύννηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ. κ. ἀ.)

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **μαυριστός* <*μαυρίζω*.

1) Ὁ μὴ γενόμενος μέλας διὰ χρώματος σύννηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ. κ. ἀ.): *Ἀμαύριστα* *μαλλία* (ἔρια) Τραπ. 2) Μεταφ. ὁ μὴ καταψηφισθεὶς εἰς ἐκλογὰς διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας (ἢ μεταφ. ἐκ τῆς παλαιᾶς ψηφοδόχου κάλπης διηρημένης εἰς δύο τμήματα ἐσωτερικῶς, λευκὸν διὰ τὸ ναὶ καὶ μέλαν διὰ τὸ ὄχι) σύννηθ.: *Δὲν ἄφησε κανένα ἀμαύριστο*, *ὅλους τοὺς μαύρισε*.

ἄμαχα ἐπίρρ. Ζάκ. Κρήτ. Πελοπν. (Δημητσάν. Κάμπος Λακων. Κουτήφαρ. Μάν. κ. ἀ.) — Λεξ. Δεῖκ Λάουνδ.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄμαχος*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

*Ἡσύχως, ἀθορύβως ἔνθ' ἄν.: Φρ. *ἄμαχα* καὶ *ἀτάραχα* Κρήτ. Πελοπν. (Δημητσάν. Κουτήφαρ. Μάν. κ. ἀ.). *Ἀμαχα* καὶ *ἀτάραχα* καὶ *καλῶς* σᾶς *ἡῦραμε* (ἐνν. διὰ τὴν ἀπουσίαν κυνὸς ἢ λθομεν ἀθορύβως) Κουτήφαρ. Πβ. *ἀμίλητα*.

ἄμαχαίρωτος ἐπίθ. πολλαχ.

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **μαχαίρωτός* <*μαχαίρωνω*.

*Ὁ μὴ πληγεὶς, ὁ μὴ τραυματισθεὶς διὰ μαχαίρας.

ἀμάχεμα τό, Ζάκ. *ἀμάχεμαν* Κύπρ.

*Ἐκ τοῦ ρ. *ἀμαχεύω*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ. Παρὰ Κομ. Λάουνδ. *ἀμάχευμα*.

1) Τὸ νὰ δίδῃ τις πρᾶγμα τι ὡς ἐνέχυρον Κύπρ. — Λεξ. Κομ. Συνών. *ἀμανάτεμα*. 2) Δήμευσις, κατάσχεσις πρᾶγματός τινος Ζάκ.

ἀμαχεύω Ζάκ. Κεφαλλ. Κύθηρ. Πελοπν. (Λακων. Λάστ. κ. ἀ.) Χίος — Λεξ. Δεῖκ Λάουνδ. Βλαστ. *ἀμαχεύγω* Χίος *ἀμαχεύκω* Κύπρ. *ἄμαχεύω* Ρόδ. Χίος — Λεξ. Λεγρ. *ἄμαχεύω* Σάμ. *ἄμαχεύγω* Χίος — Λεξ. Λεγρ. *ἄμαχεύκω* Κύπρ. Ρόδ.

Τὸ μεσν. *ἀμαχεύω*. Καὶ οἱ τύπ. *ἀμαχεύγω* καὶ *ἄμαχεύγω* μεσν.

1) Δίδω τι ὡς ἐνέχυρον, ἐνεχυριάζω, ὑποθηκεύω Κεφαλλ. Κύθηρ. Κύπρ. Πελοπν. (Λακων.) Ρόδ. — Λεξ. Δεῖκ Λεγρ. Βλαστ.: *Ἀμάχεψε* τὸ πρᾶγμα τοῦ Κύθηρ. Ὡς καὶ τὸ *τουφέτδ-τδιν* μου *ἀμάχεψά* το *γὰ* νὰ *ζήσω* τὰ *παιδικιά* μου Κύπρ. Συνών. *ἀμανατεύω* 1. 2) Ἐπιβάλλω πρόστιμον, ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν ἀγροφυλάκων, οἵτινες δημεύουν τὸ ζῶον τὸ προξενῆσαν εἰς ἀγρόν τινα ζημίαν Σάμ. Πελοπν. (Λάστ. κ. ἀ.): *ἄσμ*.

Τί τοῦ *ἄκαμα* τοῦ *Χάρουδα* κ' ἦρθε νὰ μὴ *ἄμαχεψῃ*, νὰ πάρῃ τοῦ *πιδάκι* μου, νὰ μοῦ τοῦ *ταξιδέψῃ*;

(μοιρολ.) Σάμ. β) Κάμνω κατάσχεσιν πρᾶγματός τινος Λεξ. Λάουνδ. 3) Συλλαμβάνω τινὰ κλέπτοντα ὁπώρας Χίος: *Τὸν ἐμάχεψα*. *Μαχεμένος* εἶναι. Πβ. *ἀμάχι* 2.

ἀμάχι τό, *ἀμάχιν* Σύμ. *ἀμάχι* Μῆλ. Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Καρδαμ. κ. ἀ.) Ρόδ. Σίφν. Σύμ. Χίος κ. ἀ. — Λεξ. Δεῖκ Βλαστ. *ἀμάδιν* Κύπρ. *ἀμάσι* Μεγίστ. *ἄμαδιν* Κύπρ.

Τὸ μεσν. οὐς. *ἀμάχι*, περὶ οὗ ἰδ. Κορ. Ἀτ. 2,36 κέξ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ἐνέχυρον, ὑποθήκη, συνήθως μετὰ τοῦ ρ. *βάζω* Κύπρ. Μεγίστ. Μῆλ. Ρόδ. Σίφν. Σύμ. — Λεξ. Δεῖκ Βλαστ.: *Ἀμάχιν-ν-ἔβαλε* δὸ *σπίτι* *ἀης* Σύμ. *Ἐδωκά* τοῦ *ἀμάχιν* τὸ *μαχαίριν* μου αὐτόθ. Συνών. *ἀμανάτι* Α 2, *ὑποθήκη*.

2) Πρόστιμον ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν ἀγροφυλάκων εἰς τοὺς κυρίους τῶν ζώων, τὰ ὅποια προξενοῦν ζημίας εἰς τοὺς ἀγροὺς Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Καρδαμ. κ. ἀ.) Χίος: *Ὁ δραγάτης* *πῆρε* *σήμερα* *δυὸ ἀμάχα* Χίος. Συνών. *πρόστιμο*.

ἄμαχος ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἄμαχο* Τσακων.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *ἄμαχος*.

*Ὁ ἀποφεύγων τὰς ἐριδας, φιλήσυχος: Φρ. *Ἀμαχο* τὸ *ἀντάραχο* (ἐπὶ φιλησύχου ἀνθρώπου).

ἄμβωνας ὁ, κοιν. *ἄμπωνας* Μακεδ. (Βελβ.) *ἄγκωνας* Θράκ. (Σηλυβρ.) Μεγίστ. Πελοπν. (Βυτίν. κ. ἀ.) *ἄγωνας* Δαρδαν. (Σίγ.) Θήρ. Κάλυμν. Προπ. (Κύζ.) Σύμ. *ἄγκωνας* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. κ. ἀ. *ἄγωνας* Ἰμβρ. Λέσβ. (Πάμφιλ. κ. ἀ.) *ἔμβωνας* Ρόδ. *νέμβωνας* ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,412 *ἄγκωνα* ἢ, Καππ. (Σίλατ. Φερτ. κ. ἀ.) *ἄγκωνα* Καππ. (Σινασσ.)

